14 Ocak 1976

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Cilt-11/Sayı-171/Fiyatı-300 Kuruş

SİNEMA BİZİ ALDATIYOR!

Milliyet Çocuk Dergisi'nden mektup

Sorularınıza, tebriklerinize, mektuplarınıza cevaplar

Sayın Erhan ÖZPINAR
Yeni yıl tebriklerininen güzelini sizden aldık. Çok teşekkürler. Bize dilediğiniz yeni yıl başarısını biz de kucak dolusu sevgilerle ve daha çok olarak size diliyoruz.

Sayın Gülsün AYDINER
Tebrik kartınızın üzerindeki fotoğrafın güzelliğince biz de size yeni günlerde mutluluklar dileriz.Sevgiler

Sayın Yeşim YAĞCI
Gönderin bize yazdığınız, çizdiğiniz her şeyi . Güzel olan eserleri yayınlamak - tan mutiuluk duyarız.

Sayın Alâattin YILDIRIM
Tebriğinize teşekkürler.Sihirli sandıklardan size çıkmadı. Üzgünüz.Fakaaat ... yarınlar sizindir . Gelecek sayılarımızda vereceğimiz armağanlardan kazanmanız dileğiyle sevgiler...

Sayın Süleyman
YALÇINKAYA
150 lirayı Milliyet Çocuk Dergisi,Nuruosmaniye 65/67 Cağaloğlu-İSTANBUL adresimize gönderirseniz, abonemiz olursunuz. Sevgilerle...

Sayın Hadiye AKGÖR
İsteklerinizi ve adresinizi Çocuk Esirgeme Kurumu İstanbul Merkezine verdik. Sevgiler.

Sayın Safiye ERDOĞAN
Zarfınızın içinden çıkan çam dalı güzelliği ve ye - şilliğince size sevgiler yolluyoruz. En güzel günler sizin olsun.

Sayın Alpay KIRLANGIÇ
"En güzel günler sizin ol - sun" diyorsunuz.Gelin şöyle bir anlaşma yapalım... "En güzel günler hepimizin olsun!" Nasıl anlaştık mı?

Sayın Can SAYIN
Tebrikinizi en güzel armağan olarak kabul ettik.Gözlerinizden öper, mutluluk dolu günler dileriz size...

Sayın Bülent ALKAZAK
Bizi uyardığınız için teşekkürler. Bir dizgi yanlışlığı olmuştur. Sevgiler.

Sayın Mehmet TEMİZKAN
Dergilerinizin gelmesin - deki aksakmanın çoğunluk postada olduğu kanısındayız. Düzelmesi için çalışıyoruz. Biz de size yarınların tüm bayramlarında mutluluklar dileriz.

Sayın A. Gürsel KARAÇOR
Hesapmatiği siz ve arkadaşınız güle güle kullanın.Mektubunuz bizim için en güzel armağan olmuştur. Sevgiler.

Sayın Bekan ÇELİK
Gelecek sayılarımızda Genel Kültür konularına daha çok yer vereceğimizi bildirir, size de başarılar, esenlikler dileriz.

Sayın Hatice ÖZYÜREK
Gelecek sayılarımızda sizler için bir bölüm ayıracağız. Şiir, hikâye, haber ve masallarınızı orada yayınlayacağız. Sevgiler.

Milliyet Çocuk Dergisi

Milliyet ÇOCUK dergisi Sahibi / Milliyet Gazetecilik A. Ş. adına: ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü/ ABDİ İPEKÇİ
Genel Müdür/NURETTİN DEMİRKOL ● Yönetmen/CEMAL HOŞGÖR

Adres: Nuruosmaniye Caddesi. 65/67 Cağaloğlu - İstanbul
Telefon: 22 44 10 Dizgi - Baskı: Milliyet Ofset Tesisleri

ABONE: Yıllık 150 TL. (Uçak postası 173 TL.) Altı aylık 75 TL. (Uçak postası 86.50 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. İLAN FİYATLARI: Arka kapak ve tam sayfa renkli 3.000 TL.

SİZİ TEDAVİ EDECEĞİM... SURAYA UZANIN...

FAKAT BEN HASTA DEĞİLİM Kİ!..

EĞER ITAAT ETMEZSENİZ OLACAKSINIZ. DALTONLAR ÇOK SABIR-SIZ KİMSELERDİR...

İSTE, ŞİMDİ RAHATLAYIN VE BANA ÇO-CUKLUĞUNUZDAN BAHSEDİN

FAKAT!..

ÇOCUKLUĞUN... PROFESÖR SANA ÇOCUKLUĞUNDAN SÖZ ET DEDİ!..

BEN UFAK BİR ÇOCUKTUM... BÜYÜYÜP ADAM OLMAK İSTE-DİM.... OLAMADIM...

KÜÇÜK MUTLU BİR EVDE YAŞIYORDUM... BABAM ÇOK ZENGİNDİ...

ŞEHRİN EN ZENGİN AİLESİYDİK... HERKES BİZİM PARAMIZI KIS-KANIRDI!. GENE DE KISKANIYOR YA!..

TABİİ, BU YÜZDEN OKULDA ARKADAŞLARIMLA UFAK TEFEK PROBLEMLERİM OLUYORDU...

PROBLEM Mİ ?! ŞİMDİ OLDU... DEVAM EDİN... DEVAM EDİN...

DAHA SONRA BİR GÜN ANNEM VEZNEDARLA KAÇTI!..

BÜTÜN HAYATIM PARA ÜZERİNE KURULMUŞTU... DAİMA DAHA FAZLASI GEREKİYORDU.. BABAM HEP "BU KADARI YETMEZ„ DERDİ..

BU GÜNE KADAR HER ŞEYDEN KAÇTIM.. KADINLARDAN, VEZNEDARLARDAN... SADECE PARAYI SEVDİM...

YETER ARTIK!.. BU PİS PARAYI BİR DAHA GÖRMEK İSTEMİYORUM... **HUU! HUU! HUU!..**

TAMAM İSTE!.. BİZDE ZATEN SİZİ BU PİSLİKTEN KURTARMAK İÇİN GELMİŞTİK...

OH, SAĞOLUN!.. SAĞOLUN!

TEŞEKKÜR EDERİM... TEŞEKKÜR EDERİM...

!?!

GÜRÜLTÜ ETMEYİN!.. BEKÇİ ARKA ODADA UYUYOR!..

UYUYSAM... BENİM...

ACELE EDİN... GEÇ OLDU...

222 222

HADİ, ÇABUK OL!..

BEKLEYİN... DİPTE BİRAZ DAHA KALDI...

İŞTE!..

DEVAMI VAR

SİNEMA BİZİ ALDATIYOR!

Damdaki kötü kovboy, tüfeğini yolda duran şerife çeviriyor. Tam o anda şerif tehlikeyi sezip tabancasını çekiyor, damdaki adamı vuruyor. Kötü kovboy, dokuz metre yüksekten aşağı düşüyor!

Kovboy filimlerinin tanıdık sahnelerinden biri. Düşen kovboy, macera filimlerine hareket getiren, usta, tecrübeli dublörler tarafından oynanıyor.

9 metre yüksekten düşüş insanı yaralayabilir, hattâ öldürür. Ancak tecrübeli bir dublör için, olağan bir harekettir. Ama bu adamlar kendilerini yaralanmaktan nasıl kurtarırlar? İşte önemli olan budur

Dublörler, işleri gereği tüm numaralarını iyi yapabilmek için çok çalışırlar, çok dikkat ederler. Örneğin düşme sahnesini ele alalım : Dublör, atlayınca yere çarpmaz. Üzeri kumaş örtülü boş kutuların üstüne atlar. Kutuların içindeki hava, düşüşü yumuşatır

Yine de atlamak, söylendiği kadar kolay değildir. Tam zamanında, tam yerine atlaması ve çok çevik, sinirlerine hakim olması gerekir.

Belki de siz, savaş filimlerinde askerlerin nasıl havaya uçtuğunu merak ediyorsunuzdur? Şimdi bunu öğrenelim. Havaya uçma işlemi iki biçimde yapılır. Birincisi : Dublör, işaretlenmiş bir nokta üzerinden koşar. O noktanın altına yerleştirilen patlayıcı, daha uzaktaki bir kimse tarafından harekete geçirilir. İkincisi : Tuzak-teli denen bir yoldan patlayıcıyı kendisi harekete geçirir

Bir uzman tarafından hazırlanan patlayıcılar, gerçektir. Bu yüzden tehlike de gerçek olur. Dublörü tehlikeden, kendi ustalığı, çevikliği, zamanını hesaplaması ve akrobatik yetenekleri kurtarır.

Kovboy filimlerinde, bir ok yaydan fırlar, gelir adamın göğsüne saplanır. Çok gerçek bir görüntü! Sırrı nedir? Ok, çok yakın bir plândan atılır. Vurulacak 'kurban' ise, üzeri kalın mantar kaplanmış bir çelik yelek giyer. Kan yerine de domates salçası kullanılır.

Pencereden dışarı fırlayacak dublörler için, cam yerine şeker kullanılır. Çünkü parçalanan cama en çok benzeyen şekerdir. Dublörlerin kafasına bir şişe, ya da iskemle indirildiği zaman hiç canları acımaz. Çünkü şişeler ya mumdan, ya da çok ince kireçten! iskemleler ise yumuşak balsa odunundan yapılır.

Yumruk yumruğa dövüşülen sahneler çok gerçek gibi durur. Oysa dublör yumruğunu arkadaşının çenesinden bir santim uzakta durdurur, arkadaşı da tam o anda yumruk yemiş gibi başanı geri atar.

Çenede patlayan yumruk sesi ise, geri plânda kabak yumruklayan ses düzencisi tarafından yapılır.

Dörtnala giden bir attan yere atlamak, düşmek son derece zordur. Genellikle binici, sırtına takılan, deriden yapılmış bir eğerden çekilerek geri alınır. .Gözle görülmeyen teller, adamın sırtındaki eğere geçirilir ve zamanı gelince adam yerinden alınır.

Dublör, atıyla birlikte yere yuvarlanacaksa, düşeceği yer önceden iyice kazılır, yumuşak bir toprak haline getirilir. Dublörün, yere düştükten sonra nasıl yuvarlanıp geri çekileceğini bilmesi gerekir, yoksa kolu, bacağı kırılabilir.

Ayrıca, ayağını bastığı üzengiler, hemen attan ayrılacak gi -

Eyvah... ok tam kalbine geldi!...

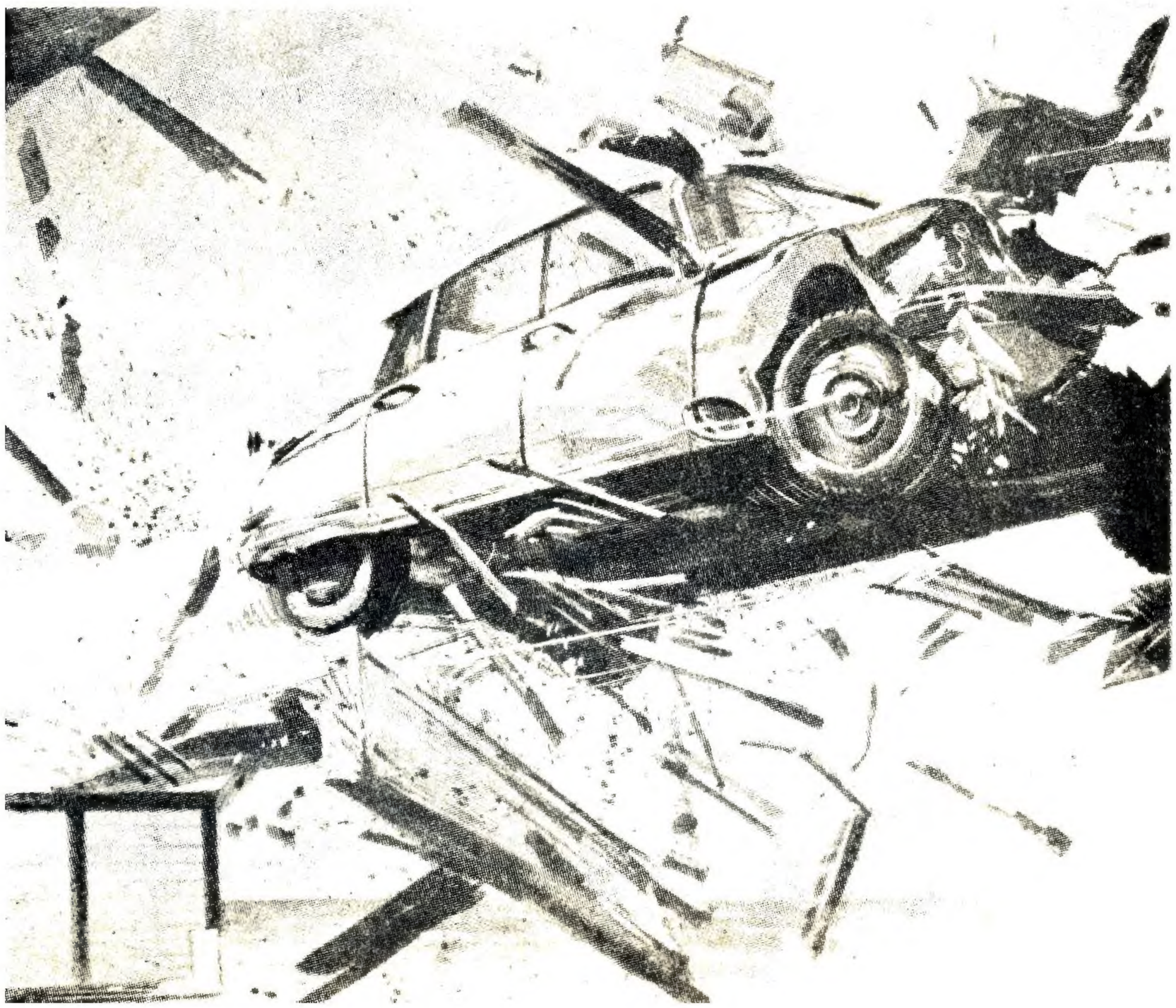

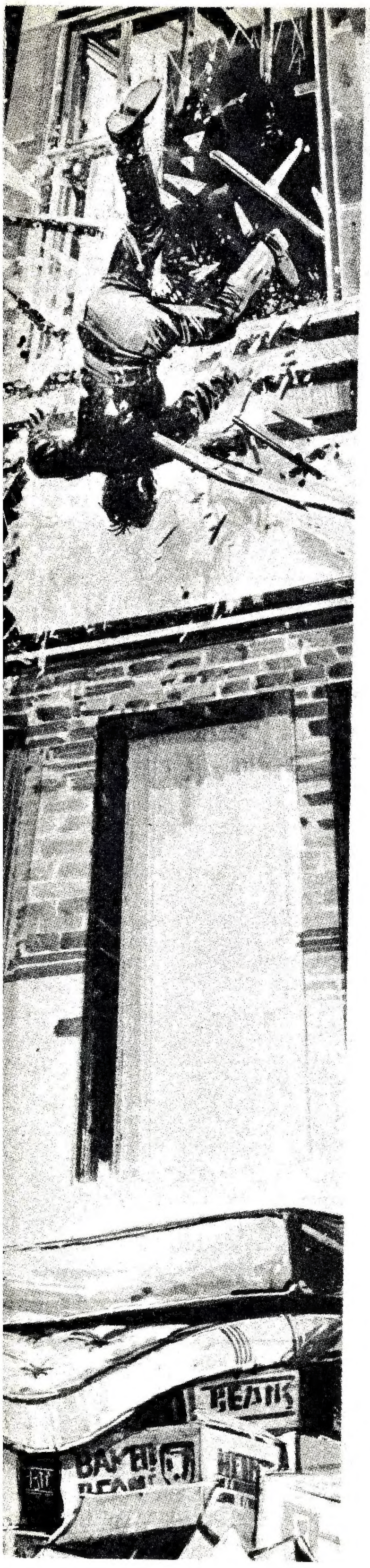

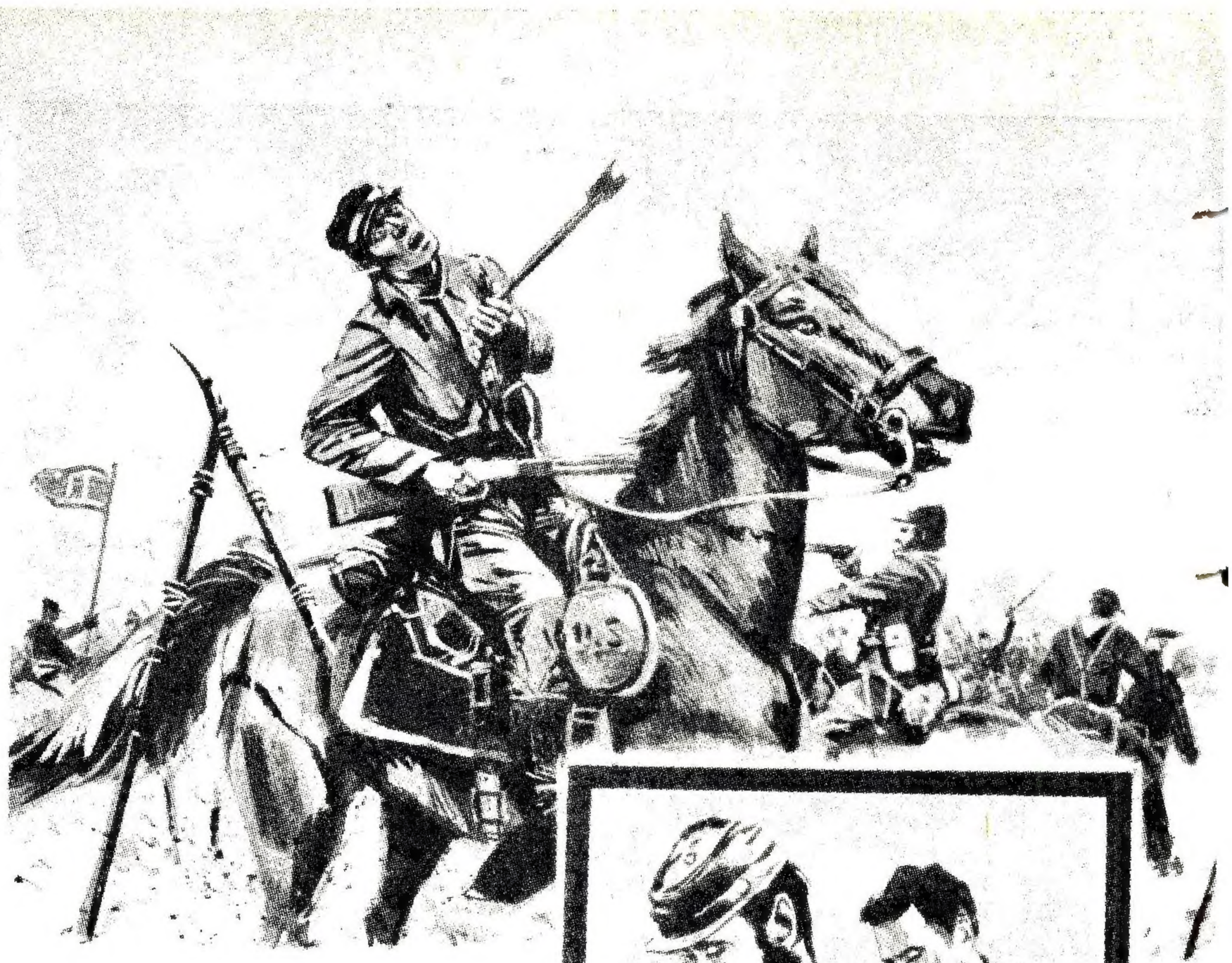

bi düzenlenir, yoksa at, binicisini sürükleyebilir. Atların yaralanmaması için de olağanüstü tedbirler alınır.

Son yıllara kadar dublörler, kadın elbisesi giyip kadın yıldızlar için tehlikeli rollere çıkarlardı. Ancak günümüzde, erkek meslekdaşları kadar başarılı olan kadın dublörler yetişmiştir

Kadın ve erkek dublörler, her hareketlerini büyük bir dikkatle hazırlarlar En küçük ayrıntılara dikkat ederler. Hareket mükemmel olana kadar da prova yaparlar. Hiçbir şeyi şansa bırakmak istemezler, çünkü en küçük bir yanlışlık onları sakat bırakır, ya da öldürür.

Ama gerçek olan, dublörlerin cesareti, yeteneği olmasa, filimler de böylesine heyecanlı ve zevkli olmazlardı.

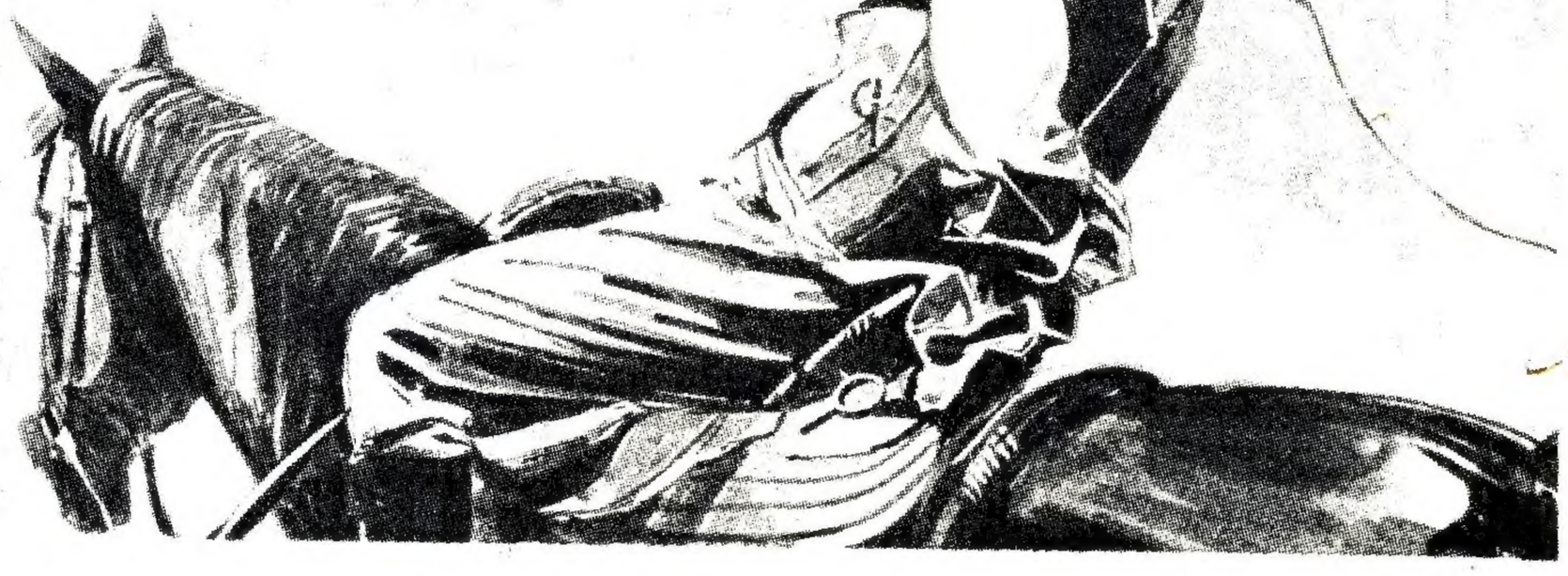

TEMEL REİS

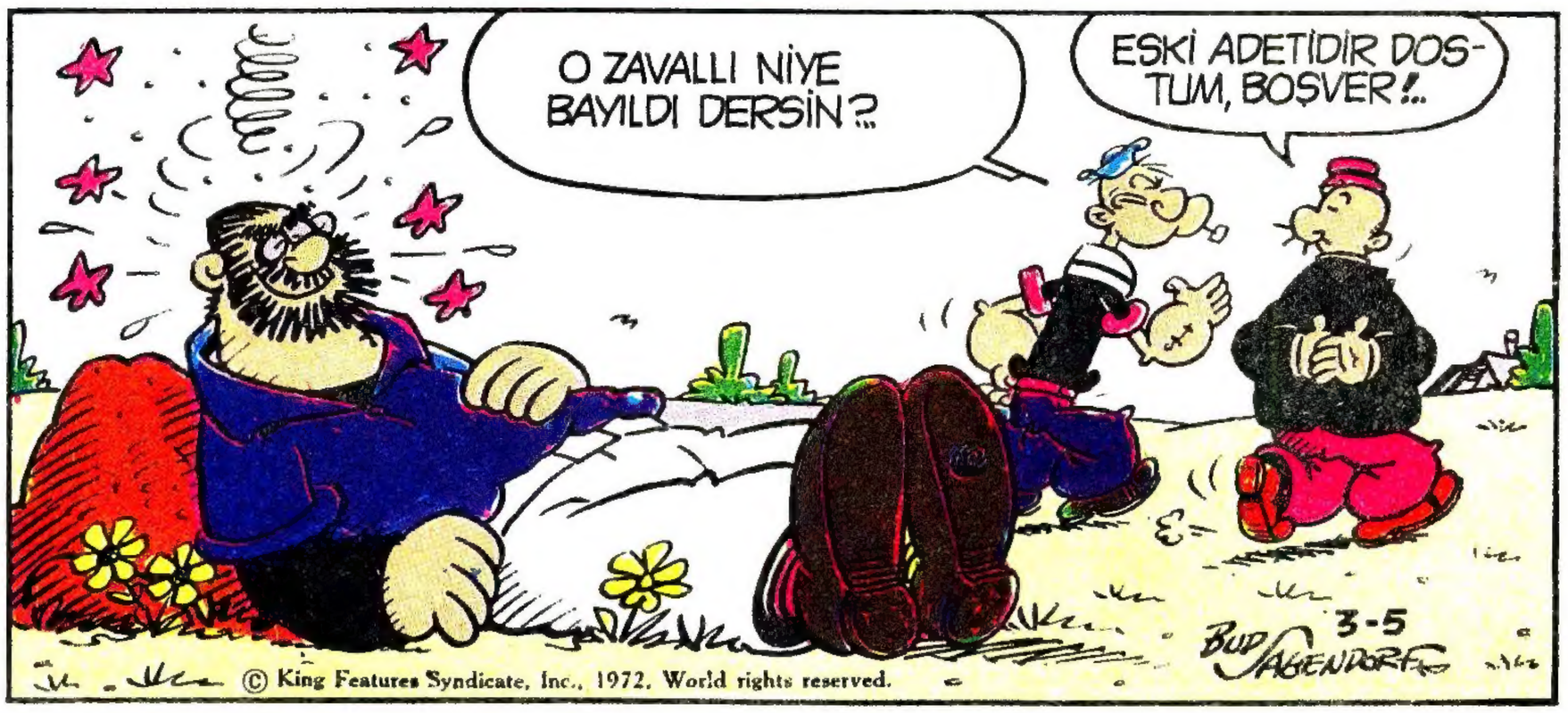

© King Features Syndicate, Inc., 1972. World rights reserved.

ROBİNSON

DÜRBÜNÜMLE GÖRDÜKLERİM

Beş yıl süresince adada başka hiçbir vahşi görmedim. Derken, adadaki yirmi üçüncü yılımda, bir aralık sabah erken er - ken, kıyıda bir ateşin parıltısını görerek pek şaşırdım. Adanın benim yakınımdaki bölümünden iki mil kadar uzaktaydı.

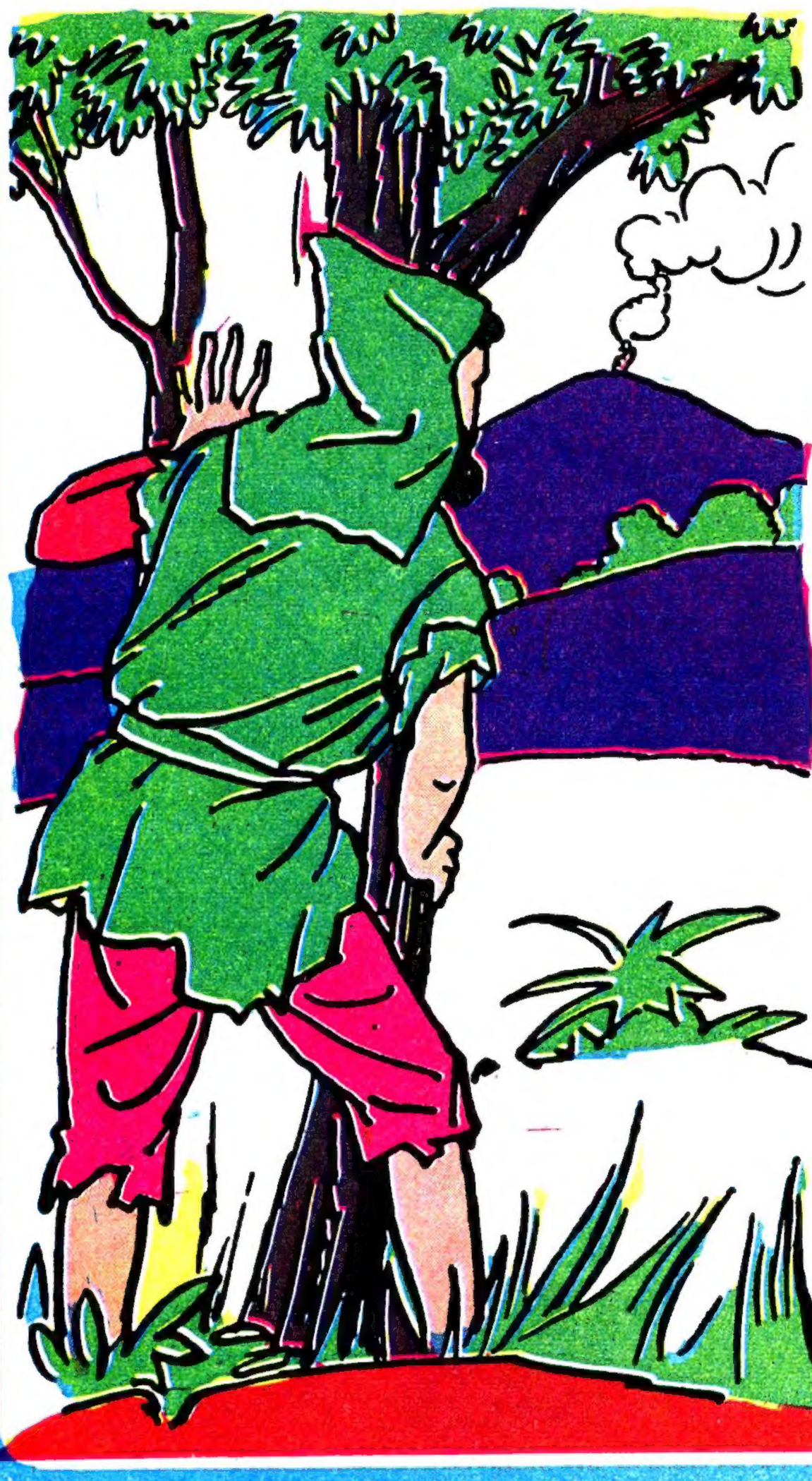

Bir denizcinin sandığında bulmuş ol - duğum dürbünümü aldım ve evimin arka - sındaki tepenin üzerine tırmandım. Şimdi en az dokuzdan aşağı olmayan çıplak vah - şinin ufak bir ateşin çevresinde oturdukla - rını gördüm, kıyıya çekilmiş iki de kayık vardı.

"Denizin yükselmesini bekliyorlar" di - ye düşündüm. Öyle de oldu.

Onların kürek çekip uzaklaştığını gö - rür görmez, silâhlanarak bir yamyamlık şö- leninin kalıntılarını gördüğüm yere gittim. Orada üç kayık daha varmış, şimdi hepsi denizdeydi ve karşıdaki karaya doğru gidi - yordu. Kıyıya insan kemikleri serpilmişti. Korkunç görüntü beni o denli kızdırdı ki, bundan sonra, burada göreceğim vahşileri tepelemeyi tasarlamaya başladım.

Bunu sık sık yapmadıkları bana açık gi- bi görünüyordu. Gerçekten, on beş ay geç - meden önce onlardan bir daha hiç görme - dim. O zaman onlarla pek garip bir karşı - laşma oldu, yine burada...Şimdi başka bir olayı söylemem gerekir. Mayısın 16'sında, bütün gün pek şiddetli bir fırtına esti. On - dan sonra bütün gece de sürdü. İncil oku - makta iken, denizden atılan bir tüfek sesiy- le sıçradım. Hemen bir geminin kötü bir du- rumda olduğunu anladım. Düşünülebilen en büyük çabuklukla tepeme tırmandım.

KRUZO /12

Yazan: *Daniel DEFOE*

KÖTÜ DURUMDA BİR GEMİ

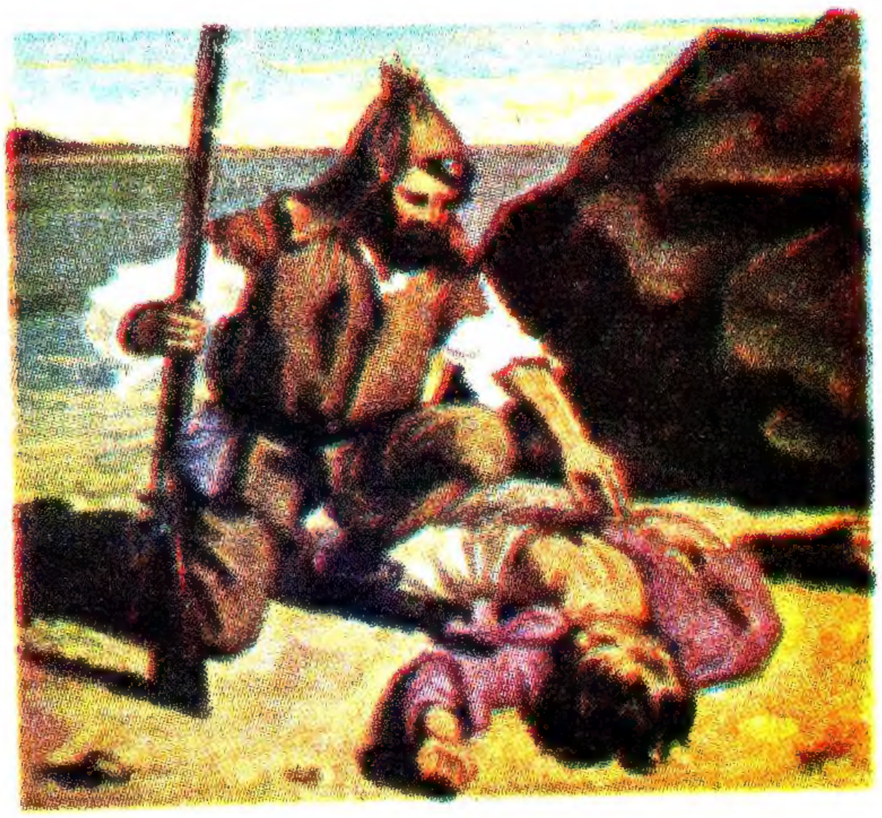

KÖTÜ DURUMDA BİR GEMİ

Çok geçmeden ikinci bir tüfek sesi duyduğumda tepeye vardım. Sesin geliş yönünden adanın, her zaman kayığımla gittiğim bölümünden ateş edildiğini anladım.

"Onlara yardım edemiyorum, çok yazık!" diye düşündüm. "Fakat belki onlar bana yardım edebilirler." Bu nedenle kollarımda taşıyabildiğim kadar kuru odun getirdim ve tepenin üzerinde bir ateş yaktım. Ateşimi gördüklerinden hiç kuşkum yoktu. Çünkü ateş parlar parlamaz, başka bir silâh sesi duydum, sonra onu birçoğu daha izledi.

Ateşimi bütün gece boyunca besledim Gündüz olunca ve hava açınca, denizde hayli uzaklıkta birşey gördüm. Büyük ya da küçük bir tekne olup olmadığını farkedemedim. Fakat adanın güney yanına koşunca, bir geminin enkazını tastamam görebildim. Beni kurtarmış olan o köpükler altındaki gizli kayaların üzerine oturmuştu.

Gemide hiç canlı görmedim. Adamlar, kayıklarıyla adaya ulaşmaya mı çalışmışlardı ? Başka bir gemi tarafından toplanmışlar mıydı ? Akıntı onları engine mi sürüklemişti ?

"Gemiden yalnız bir can kurtulmuş olmalı" diye bağırdım, yüksek sesle, " bana doğru koşan tek bir can; bana söz söyleyebilecek, kendisiyle konuşabileceğim dost bir yaratık olabilecekti". Buna inanıyordum, bu sözleri yüz kez tekrarlıyordum.

Fakat öyle olmadı. Birkaç gün sonra boğulmuş bir gencin kıyıya gelmiş cesedini görünce sadece üzüntü duydum. Bir denizci yeleği, bir keten don ve bir mavi keten gömlekten başka giysisi yoktu. Hangi ulustan olduğunu kestirmeme olanak verecek bir belirtisi de bulunmuyordu.

TATLI CADI

CUMA SABAHIYDI...

BUGÜN AYIN ONÜÇÜ VE CUMA, DERRİN... UĞURSUZ BİR GÜN... BENİM TAVŞAN AYAĞI MUSKAMI YANINA ALSAN İYİ OLUR...

BOŞ İNANÇ!.. SAÇMALIK!..

13

BUGÜNÜN DİĞERLERİNDEN HİÇ BİR FARKI YOK!. TAVŞAN AYAĞIYMIŞ!.. PÖH!.. SANSIM HEP İYİDİR BENİM...

BEN DE BUNDAN KORKARIM!

O DA BÜYÜ HAKKINDA BENİM KADAR ŞEY BİL - SEYDİ... BAL GİBİ UĞURA, UĞURSUZLUĞA İNANIRDI!.. EN İYİSİ, TAVŞAN . İYAĞIMLA ONU İZLEMEK OLACAK!.. BELKİ GEREKİR...

BİRKAÇ DAKİKA SONRA...

MERDİVEN ALTINDAN GEÇİYOR!.. APTAL!. BOYA KUTUSUNU DURDURMALIYIM...

BU DEFALIK KURTULDU!.. BÜYÜYÜ BOZABİLİRİM ARTIK

AAAA!.. TAM ALTINDA OLDUĞUMU UNUTTUM!

NEREYE GİTTİĞİNE BİLE BAKMIYOR!.. UĞURSUZLUĞU ÇAĞIRMAK İÇİN UĞRAŞIYOR SANKİ...

EH!

DİREKSİYONU ÇEVİREBİLİRSEM İYİ OLUR!..

BÖYLECE DERRİN'E ÇARPMAZ... OH, HAYIR!

ADAMI GÖRÜNCE HATIRLADIM... BİZİM BACA DA TEMİZLENMEK İSTİYOR!.. EVİN ADRESİNİ VEREYİM...

SÜPÜRGEYE DOKUNMAK UĞURDUR.. UMARIM, DERİN HATIRLAR BUNU...

DERRİN SESLENİNCE ADAM DÖNER... SEMENTA TAM ZAMANINDA EĞİLİR...

HEY, AHBAP!..

EVET!..

AMA SEMENTA DENGESİNİ KAYBEDİNCE...

SANA BİR İŞ VERECEĞİM...

ADRESİ SÖYLEYİN... HEY, BU NE?

NE YAPTIĞINI SANIYORSUN, KADIN?

TAVSAN AYAĞIYLA SENİN PEŞİNDEN GELİYORDUM, DERRİN...

AMA... AMA SEMENTA!

AMA NİYE?

BİLİYORUM, BUGÜN GÜNLERDEN CUMA VE AYIN ONÜCÜ.. ANCAK BEN ÇOK DİKKATLİ DAVRANIYORUM...

OHH!..

İKİSİ DE DELİ!

PEKİ AMA, ŞİMDİ NE YAPTIM?

HAFTAYA YENİ BİR MACERA

ARİSTOKRATLAR ŞERLOK HOLMES'E KARŞI 2

KATİLİN PROFESÖR JAMES MORIARTY ADLI BİR CANİ OLDUĞU ZANNEDİLDİ.. KORKUNÇ ZEKÂYA SAHİPTİ... AVRUPANIN BİRÇOK KENTLERİNDE BÜYÜK CİNAYETLER İŞLEMİŞTİ.. ZAMANINA GÖRE ÇOK AKILLIYDI.. BİRÇOK TEŞKİLATIN BAŞINDAYDI.. ÖLDÜRDÜĞÜ KİŞİLER ARASINDA FİŞEK JACK BİLE VARDI...

MORIARTY'NIN 1891'DE ÖLDÜĞÜNÜ ZANNEDİYORDUM.. HEM DE SİZİNLE BİR SİLAHLI MÜCADELEDE SHERLICK HOLMES (1)

KEŞKE SENİN DEDİĞİN GİBİ OLSA.. AMA BİRÇOK OLAY İSPATLIYOR SEVGİLİ ARKADAŞIM WATSON...

(1) DOYLE'NIN KİTABINDA BÖYLE YAZIYOR...

GERÇEKTEN DE BENİM DEDİĞİM DOĞRU ÇIKTI.. ÖLDÜRDÜĞÜMÜ SANDIĞIM KİŞİ BİRDEN ORTALARDA GÖRÜNMEYE BAŞLADI.. HEMDE KASADAN ÇALDIĞI FORMÜLLERİN KARŞILIĞI 1 MİLYON STERLİN İSTEYEREK...

UZUN ZAMANDAN BERİ SONUÇ ALMADAN ADAMIN PEŞİNDEYİZ.. BAKALIM NE OLACAK?

HEMEN ÜMİT SİZLİĞE DÜŞMEYİN.. İZ ÜZERİNDE OLDUĞUMUZU SÖYLEYEBİLİRİM..

BİRKAÇ GÜN SONRA...

ELLER YUKARI MORİARTY!..

BANG

BANG!

PROFESÖR MARIARTY HEMEN ANINDA ÖLDÜ VE BÜTÜN BİLDİKLERİNİ DE BERABERİNDE GÖTÜRDÜ...

WATSON... SEVGİLİ ARKADAŞIM WATSON BU ARADA ÖLESİYE BÜYÜK BİR YARA ALMIŞTI..

SİZE HAYRANLIĞIM GİDEREK ARTIYOR SHERLOCK...

İŞTE BU OLAYDAN SONRA RUSYA'YA GELMEYİ KAFAMA KOYMUŞTUM... BU ÖYKÜMÜ HİÇ BİR ZAMAN CONAN DOYLE YAZMADI...

TABİİ OLAYLAR GİZLİ KALDI!..

AMA ŞU GÜNLERDE MORIARTY'NİN ÇETESİNİN SAKLADIĞI FORMÜLLER HAKKINDA Kİ BİLGİ ODAMA KADAR GELDİ!..

BU FORMÜLLERİ BULMAK İÇİN İYİ BİR ADIM.. SİZİN BUNU ÖNLEMENİZ FORMÜLLÜN TATBİK EDİLMEDEN ELLERİNDEN ALINMASI GEREK..

HEPSİ BU KADAR ARKADAŞLARIM... BU GÖREVİ BAŞARI İLE YAPACAĞINIZA EMİNİM...

SİZ NEREDEN VE NASIL HABERDAR OLDUNUZ BÖYLESİNE LONDRA'DAN UZAK BİR YERDE.

ÖNEMLİ DEĞİL.. BU BENİM İÇİN...

İLKEL BİR OLAY!..

GİDELİM.. ARTIK KENDİSİNİ YALNIZ BIRAKMAK DAHA İYİ OLACAK...

LONDRA'YA DÖNDÜK...

ATALARIMIZ NE DEMİŞ "HERSEYE BAŞTAN KÖKÜNDEN BAŞLAMALI..."

BÖYLECE...

DEVLET ARŞİVİ

GÜNAYDIN SÖR.. SİZE NASIL YARDIM...

...EDEBİLİRSİNİZ... ÖNEMLİ VE GİZLİ BİR İŞTE...

İŞTE HÜVİYETİM.. KRALİÇEMİZİN BİZE BİRAZ GÜCENİ VAR GALİBA!

BİZİM.. ŞEYY! GERÇEKTEN O.. BEN.. SEY...

GERÇEKTEN BAŞKA BİR SEY SÖYLEYEMEM... AMA GALİBA BARON OLMAK İÇİN ÇABA SARFEDİYORSUNUZ...

SİZ BENİM GİZLİ İSTEKLERİMİ NEREDEN BİLİYORSUNUZ?

TABİİ YAPARIM DEMEDİM... AMA... SEYY... ALBERT WİLLİAM SPEAR'IN GÜNLÜĞÜNÜ İSTİYORUM...

OH, OH!.. ÜÇ KURUŞLUK BİR KURUŞLUK BİR KATİL TARAFINDAN YAZILAN ABUK SABUK BİR GÜNLÜKTÜR...

ADAM MORİARTY ÇETESİNDEN OLDUĞUNU İSPAT ETMEYE ÇALIŞIYOR GÜNLÜKTE.. TIPKI SHERLOCK HOLMES GİBİ MORİARTY'DE YASAMADI!.. (1)

MORİARTY'NİN DÖNÜŞÜ ROMANINI JOHN GARDNEY YAZDI.

İLGİNÇ BİR OLAY! KISA SÜRE İÇİNDE BUNLA İLGİLİ ARAŞTIRMA YAPAN İKİNCİ KİSİSİNİZ..

SİZDEN ÖNCE ARKADAŞINIZ ARIMORTY BU KONUDA BİR ARAŞTIRMA YAPTI GALİBA!

BEH!.. BURASI OLMASI GEREK... BAKALIM..

OH!

YOK OLMUŞ! KİM ALDI ACABA?

BİRKAÇ SAAT SONRA...

BÖYLE BİR ŞEYİN ÇALINMASI ÇOK MANİDAR! ÖZELLİKLE DEVLET ARŞİVİNDEN.. KRALİÇEYE İLK GÖRDÜĞÜM YERDE SÖYLEYECEĞİM..

BÖYLECE SHERLOCK HOLMES'İN SÖYLEDİKLERİNİN DOĞRU OLDUĞU ANLAŞILDI...

ARİSMORTY ADI BANA BİR ŞEYLER HATIRLATIYOR!

AMAN TANRIM!.. MORİARTY'NİN BAŞKA BİR YAZILMIŞ ŞEKLİ!

BU HİKÂYEDE BİR ÇOK AŞIRLIK ADAM VAR GALİBA!..

ZANNETMEM... BİRKAÇ YIL ÖNCE BİR ADAM TIMES GAZETESİNE BAŞVURARAK BİZİM PROFESÖRÜN TORUNU OLDUĞUNU İDDİA ETMİŞTİ.. ONUNLA İLGİLİ BİR YAZI YAZMIŞLARDI (*) TABİİ BU BİR ŞAKA DEĞİLDİ.. MORİARTY'NİN TORUNU YAŞIYOR.. TABİİ Kİ DEDESİNİN İZİNDE OLABİLİR...

(*) SUNDAY TIMES GAZETESİNİN 13 KASIM 1960 SAYISINDA

BU DURUMDA ARTIK SAVAŞ ALANINA İNMEMİZ GEREKİYOR.. HOLMES'İN TAKDİĞİNİ KULLANACAĞIZ.

MOOSE VE ALVARO, SİZ YERALTI DÜNYASINA İNİP, KÖTÜ ADAMLARIN İÇİNE KAYNAYIP BİLGİ TOPLAYACAKSINIZ..

GERÇEKTEN KÖTÜ ADAM ROLÜNÜ OYNAYABİLİRSİN... HE/HE/

NE ŞAKACISIN...

HATIRLAT... İŞİMİZ BİTİNCE SENİ DÖVMEK İSTİYORUM...

SEVGİLİ ARKADAŞIM FRİTZ. BU OYUNCAK DEĞİL! BÜYÜK BİR TEHLİKENİN İÇİNE ADIM ATIYORUZ..

BEN DE ÖYLE SANIYORUM.

BİRAZ DÜŞÜNEYİM... BRİTANYA ADALARININ EN EMİN YERİ, ACABA NERESİ OLABİLİR? SHERLOCK HOLMES'İN BİLE CEVAPLANDIRAMADIĞI SORU BU!..

KÖTÜ İNSANLARIN YAŞADIĞI BİR MEYHANE..

SİZİN YÜZÜNÜZÜ HİÇ GÖRMEDİM! BURALARDA NE ARIYORSUNUZ?

DUYDUN MU KİLLER? BU ADAM BELASINI ARIYOR GALİBA!..

AMAN KENDİNİ TUT ARKADAŞ.. SON KAVGANDA ETRAFI DAĞITTIĞIN İÇİN TAM 1000 STERLİN CEZA VERMEK ZORUNDA KALDIK...

BURALARDA BELA ARIYORSUNUZ GALİBA!..

HAYDA!.. RESMEN KAŞINIYOR BU ADAM...

NE İSTERSEN YAP.. AMA SAKIN ADAMI ÖLDÜRME! BİRAZ OKŞA O KADAR!

NASIL İSTERSEN...

TUMP!

HAYDİ ÇOCUKLAR! SUNLARA İYİ BİR DERS VERELİM..

BUNLARIN HEPSİ ÖDLEK BE!.. SU HALE BAK!..

STACK!

OHO! ÇOK ZAYIFMIŞ BU HERİFLER!

BIKTIM BU İŞTEN!

HER ZAMAN ADAM DÖVMEKTEN HOŞLANMAZSIN.. EĞLENİYORDUK...

GERÇEKTEN SÖYLÜYORUM.. İNAN GERÇEKTEN...

DEVAMI VAR

Yurdumu özledim

(46) Yazan : Gülten DAYIOĞLU

Aslan başlı adam, onu kurt başlı adamın kolları arasına attı. Oradan file fırlatıldı. .Atıl, bağıra bağıra ağlıyordu. Sarhoşlar onun haline gülüyorlardı. Kucaktan kucağa atılmakta iken, baba yetişti. Atıl'ı adamların elinden çekip aldı. Çevresindekiler garip sesler çıkararak, babaya bağırıyorlardı :

-Kucağındakini bana at!

-Bana at!..

-Bana at!..

Atıl, korkudan titreyerek, babasının boynuna sımsıkı sarıldı. Gözlerini yumdu. Karnavalla ilgili hiçbirşey görmek istemiyordu. Tek dileği bir ayak önce oradan kaçıp kurtulmaktı...

Eve vardıklarında baba, açtı ağzını yumdu gözünü :

-Ne kadar aptal bir çocuksun sen! Karnavalın göbeğinde işin ne? Sarhoşların arasına ne demeye karıştın? Yanımızdan niçin ayrıldın? Haylaz, yaramaz, tembel!.. Nedir senden çektiğim? Herşeyi burnumdan getiriyorsun. Adam olmayacak mısın sen? Okulu da başaramadın. Her gittiğin yerde olmadık işler ediyor beni yerin dibine batırıyorsun. Utanır oldum senden. Bunca rahat battı sana!..

Atıl, zaten çok korkmuştu. Babası kendisini haksız yere aşağılayınca iyice bozuldu. O güne dek, babası paylarken hep önüne bakıp susardı. Birden kendini tutamadı :

-Herşeyde, haksız yere beni suçluyorsun baba. Bugüne dek, başıma gelen abuk sabuk işler, hep bilgisizlik ve görgüsüzlükten oldu. Köyde doğup büyüdüm. Hemen hop diye Münih'li olamam ya! Okulda istenmediğim, horlanıp aşağılandığım için başarılı olamadım. Tembelliğimden ya da aptallığımdan değil! Aslını sorarsan uyamıyorum buraya. Sevemedim Almanya'yı. Hem de hiç sevemedim. Daha ilk günden (YURDUMU ÖZLEDİM) Bu özlem her gün biraz daha artıyor. Elimden gelse, herşeyi göze alarak, kaçıp gideceğim buralardan. Köyüme dönmek istiyorum. Orada, tarlada, harmanda çalışmak, çobanlık etmek, bence burada boynu bükülü yaşamaktan çok daha iyi. Köyümde yavan ekmek yemeğe ve yamalı giysilerle gezmeye gönüllüyüm. Yeter ki buradan kurtulayım. Bu dört duvar arasında, ökseye tutulmuş tarla kuşu gibi yaşamaktan usandım. Köyüme dönüp gönlümce yaşamak istiyorum! Atıl, bunları söylerken, içini çeke çeke ağlıyordu.

Ana yanına varıp başını göğsüne bastırdı :

-Ağlama oğul! Elbette gideceğiz. Kalıcı değiliz buralarda. Bende özledim köyümüzü. Hele Ayşanı!.. diyerek hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Baba, ilk kez böyle bir çıkışla karşılaşıyordu. Bir süre nasıl davranması gerektiğini düşündü. Sonra Atıl ile anasına döndü :

-Yeterin gayri! dedi. Ağlamayı kesin. Oğlanın dedikleri doğru. Bunları biliyordum. Emme, dile getirecek gücü bulamıyordum kendimde. Yerinde dursun Almanya. Burada itile kakıla çalışarak, üç kuruş kazanmaya çabalıyoruz. Emme insanlığımızdan oluyoruz. Onurumuz kırılıyor. Onlara uymak, onlar gibi olmak, daha doğrusu onlara yaranmak ve hoş görünmek için ister istemez, kendimizi yozlaştırıyoruz. Yetsin gayri... Demin oğlan söylenirken dank etti kafama. Varsın paramız kıt, yiyeceğimiz katıksız giyeceğimiz eski olsun. Emme insan gibi yaşayalım. Göğsümüzü gere gere yaşamanın tadına ancak kendi topraklarımızda varabiliriz. Bu tadı, burada ezilerek kazanacağım milyonlara değişmem gayri. Oğlan beni uyardı. Yeter be! Gerçekten yeter. Fabrikada ustabaşı, çarşıda tezgâhtar, parkta hiç tanımadığım insanlar, mahallede konu komşu, okulda öğretmen...hep tepeden bakıyorlar bize. Bu halleri öldürüyor beni. Sanki biz, onlar gibi insan değiliz de başka bir yaratığız. Kaç yıldır hep içime attım bu duygularımı. Oğlan benden yürekli çıktı. Çok bile da yandı yavrucak. Gidelim, hem de tezden dönelim yurdumuza. Ölümlü dünyada insana bu kadar çile yeter de artar bile.

Atıl ile anası, önce babanın bu sözlerine inanamadılar. Sonra varıp coşkuyle boynuna sarıldılar.

Atıl ;

-Babam, canım babam! Çok yaşa emi! Deminki sözleri söylerken senden ölesiye dayak yemeyi göze almıştım. Öyle bir usandım ki buralardan.. Yüzüne karşı bağırıp çağırdığım için, utanıyorum. Bağışla beni. Babası, dudak bükerek omuzunu okşadı :

-Az bile ettin. Bunca yıl, çektiklerimizi hep birbirimizden saklamaya çalıştık. Üçümüz de gurbetçiliğe aldırmıyor göründük. İnsanoğlu bu kadar dayanır işte. Sonunda patlayıp birbirimize içimizi döktük : Sonra anaya döndü :

-Bak hele, yarından tezi yok, yolculuğa hazırlan. Ben de para işlerimizi düzenlemeye girişe -

Lütfen sayfayı çeviriniz

ceğim. Son bir kez daha tercü - man adama başvuracağım. Yan - lış işler etmekten korkarım. Si - gorta vergi ve banka işlerimizi bitirir bitirmez yola çıkarız. Ben bunlarla uğraşırken sen de Atıl ile çarşıya git. Köydekilere ufak tefek armağanlar al. Elimiz boş gitmeyelim.

Ana bu öneriye karşı durdu :

- Köydekilere buradan bir kuruşluk armağan almam. Bin-bir zorlukla kazandığımız para-ları, yine onlara geri vereceğim. Yok öyle şey! Çalıştığım yerde Arife adında bir kadın vardı. De-diğine göre, kocasıyle izine çı - karken boş bavulla giderlermiş Türkiye'ye. Köydeki yakınlarına İstanbul'dan ya da Ankara'dan aldıkları armağanları götürür - lermiş

-Biz de öyle yapalım...

-Olur, dedi, baba. Hem de çok iyi olur.

Eskiden olsa Atıl, oyuncak alacağım diye sızlanırdı. Ana ba-basının bu kararı karşısında hiç sesini çıkarmadı. Çünkü onların doğru düşündüklerine inanıyor - du.

Ertesi gün Atıl, çakısını, ta - bancasını ve çarşıya ilk gittik - lerinde aldıkları küçük otomo-billerle topunu bavulun dibine yerleştirirken, birden köyden ay-rılırken ki coşkusunu ve sevin - cini anımsadı. Arkadaşlarına ö-vünürken ağzından çıkan sözcük-ler, bir bir kulağına doldu. "Gö - zümde nasıl da büyütmüşüm Al-manya'yı!" diye mırıldanmak - tan kendini alamadı. İçiniçin u - tandı... Öğretmenin verdiği bay-raklar Atatürk resmini duvar - dan alıp, saygıyle dudaklarına götürdü. Naylon torbaya sarıp bavulun başka bir köşesine yer-leştirdi. Bunları yaparken içi i-çine sığmıyordu... Hemen git - mek, bir solukta köye ulaşmak istiyordu. Sabırsızlığı gün geç - tikçe daha da arttı. Yola çıkma-dan 3 gün önce bayan Frida ve arkadaşlarıyle vedalaştı. Onun gidişine gerçekten üzülen iki ki-şi vardı Almanya'da. Bayan Fri-da ve Eva...

Atıl, uçağa adımını atınca - ya dek yurduna dönebileceğine inanamadı. Uçakta, tüm kuşkula-rı silindi gitti. İçini o güne dek hiç tadmadığı bir coşku sardı. Yolculuk çok rahat geçti. İstan-bul'a varıp Yeşilköy havaalanı - na inince üçü de yere diz çöküp vatan toprağını öptüler. Sadece onlar değildi toprağı öpenler. Yurt özlemiyle yanıp tutuşan, pek çok Türk işçisi, toprağı öp - mek için yerlere kapanmışlardı.

Gümrük görevlileri Atılla - rın bavullarını açınca şaşırdı - lar. İçlerinden biri şaşkınlığı - nı gizleyemedi :

-Almanya'dan hiçbir şey ge-tirmemişsiniz. Köyünüzde siz - den armağan umarak, elinize ba-kacak kimse yok mu? Baba gö - revliyi göğsünü gererek yanıt - ladı :

-Var, hem de pek çok kişi - ye armağan vermemiz gerekir. Herşeyi İstanbul'dan alacağız. Paramız yurdumuza yarasın di-ye düşündük. Görevli onları iç - tenlikle kutladı. Hiç bekletme - den bavullarına tebeşirle "gö - rüldü" işareti koydu. Sonra gü - ler yüzle çıkış kapısını göster - di...

İstanbul'da iki gün kaldılar. Geceleri Sirkeci'de bir otelde yatıp, gündüzleri Kapalıçarşıya ve Mahmutpaşa'ya gidiyor; ya-kınlarına armağanlar alıyorlar-dı. Atıl sokaklarda iki de bir du-raklayıp çevresinde konuşanla - rı dinliyordu. Türkçe'yi öylesi - ne özlemişti ki!.. Hiç tanımadı-ğı kimselerin birbirleriyle ko-nuşmalarını dinlerken bile, ken-

dinden geçiyordu. Sokaklardaki duyurulara, reklamlara, film a - fişlerine, hatta sokak ve dükkan adlarına bakarken, göğsü kıvanç-la kabarıyordu. İki yıldır, özle - mini çektiği herşeye birden ka-vuşmanın coşkusu içindeydi... Hele yediği yemekler!.. İlk gün işkembeciye götürmüştü baba - sı. Orada işkembe çorbasıyla baş ve kokoreç yemişlerdi. Er - tesi gün, çarşı içinde bir börek-çiye girmiş, tabak dolusu sıca - cık su böreği ile karınlarını do-yurmuşlardı.

Alış-verişleri bitince, bay - ram sevinci içinde, Haydarpaşa'dan trene bindiler. Atıl, yol bo-yunca gözünü kırpmadan dışa - rılara baktı. Böylece yurdunu yüreğine sindirip içindeki özle - mi gidermeye çalışıyordu. Tren İl'e vardığında güneş doğmak üzereydi. Baba hemen bir Cip tut-tu. Bavullarını yükleyip köye doğru yola çıktılar. İl ile köy a - rasındaki yol, bitip tükenmiye - cekmiş geliyordu Atıl'a. Sabır - sızlığı gitgide artıyordu. İki de bir :

-Köyümüze ne zaman vara - cağız? daha çok var mı? diye sormaktan kendini alamıyordu.

Cip evlerinin önünde durun-ca, sevinçle yere atladı:

-Ayşan kıız!.. Kardeşim!.. Nineee!.. Biz geldik, biz!.. diye bağırarak, kapıyı yumruklama - ya başladı. Onun sesini duyan konu komşu, evlerinden dışarı - ya fırladılar. Bir anda kapının önü bayram yerine döndü. Atıl, kardeşi Ayşan'ı omuzuna oturt - muş, oradan oraya koşturuyor - du. Bu arada önüne gelenle ku - caklaşıyor, el öpüyor... sevinç çığlıkları atarak, sevdiklerine kavuşmanın tadını çıkarıyordu. Bir ara Ayşan'ı sırtından indi - rip Ninesini kucakladı. Avluda koşturmaya başladı. Ninesi:

-Dur oğul. Kemiklerimi kıra-caksın, etme! diye bağırıyor, bir yandan da buruşuk dudaklarıyle torununun yanaklarını öpüyor, saçlarını kokluyor, güçsüz kol - ları ve kemikli elleri ile Atıl'a sımsıkı sarılıyordu.

Atıl, kapının önüne çıkıp çev-resine bakındı. Arkadaşlarını a-rıyordu. Ama, görünürde kimse yoktu. Önce bu durumu yadırga-dı. Sonra çocukların o saatte o-kulda olduklarını akıl etti. Ko-şarak okulun yolunu tuttu. So - luk soluğa varıp 5. nci sınıfın kapısında durdu. İçeriden, öğ-retmenin sesi geliyordu. Elini yüreğinin üstüne bastırarak, so-luğunu yatıştırdı. Sonra kapıyı tıklattı.

-Gel, dedi öğretmen.

Atıl, kapıyı açıp sınıfa gir - di. Arkadaşları hep bir ağızdan:

-Atıl!.. diye bağrıştılar. Öğretmen içtenlikle gülümse - yerek ellerini ona doğru uzattı. Atıl hemen davranıp öğretme-nin elini öptü, alnına götürdü. O sırada öğrenciler, ayaklandı - lar. Hepsi birer birer gelip Atıl'ın boynuna sarıldılar. Öğret - men, sınıftaki bu olağanüstü ka-rışıklığı hoşgörüyle karşıladı. Kucaklaşma sona erince Atıl :

DEVAMI VAR

...Ve yumurtadan civciv çıktı... büyüdü tavuk oldu sonra yine yumurta !

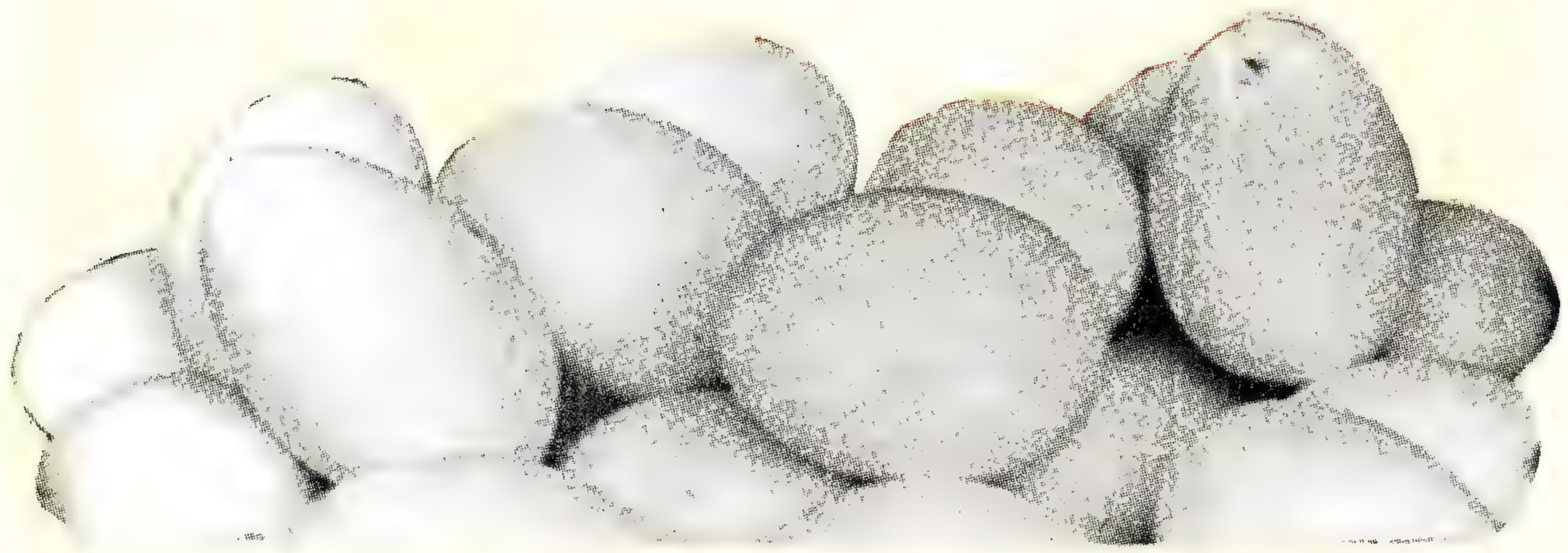

Bizim için yumurta, severek yediğimiz bir gıda - dır. Ama, bu soluk renkli, oval biçimli nesne, dünya - nın en büyük harikaların- dan biridir ve yaşamın sır- larından bazılarını içinde taşır.

Canlılarla cansızları birbirlerinden ayıran şey, hücredir. Tüm canlılar, sü- rekli büyüyen, birbirlerinin yerini alan hücrelerden o- luşurlar. İşte hayat budur.

Bir yumurta da, basit bir hücredir... belki de a- ralarında en büyüklerinden biridir.

Yumurtanın ortasında sarı bir kısım bulunur ve hücre budur Çevresinde saydam albumin yani yu- murta akı vardır (hani pi- şirince beyaz olan kısım), en üstte de sert kabuk yer alır. Bunların hepsi nazik hücreyi korumak içindir.

Yumurta yumurtlandık- tan sonra, tavuk kuluçkaya yatar. Yani yuvasında, yu- murtanın üzerine oturup, o- nu sıcak tutar. Geri kalan, o şaşırtıcı gelişme, hep yu- murtanın içinde olup biter.

HAYAT VEREN MİNİK YUVARLAK

Yumurtanın sarı kısmı üzerinde, çıplak gözle çok zor görülen, minik bir yu- varlak vardır. Ve orada, ilk hücre bölünmeleri başlar. Bir tek hücre, bölünerek iki sonra dört, sonra onaltı, sonra daha fazla hücrelere ayrılır. Yavaş yavaş, minik yuvarlak genişler ve yu- murtanın sarısından ayrı - lır. İşte ona, embrion adı verilir.

Embrion büyüdükçe, çok ince zarlar çıkarır bünye- sinden ve bu zarlar dört tane küçük torbacık oluştu- rurlar, embrionu daha iyi korumak için.

Bu devresinde civcive benzer bir yanı yoktur ama, 'başa', gövdeye 'benzer be- lirtiler görülür. Yumurtlan- dığından aşağı yukarı 18 gün kadar sonra, son derece cı- lız bitkin bir civciv halin - dedir. Bu kadar zamandır onu besleyen sarı kısım

iyicene küçülmüş, civcivin altında duran bir astığa benzemiştir.

Artık civciv capcanlı - dır. Yüreği atmaya, kan dolaşımı gelişmeye başlar. Kabuğun hemen altındaki minik bir cepten hava da al-maya başlar.

21 gün sonra, kabuğun-dan çıkmaya hazırdır. Yu-murtanın sarı kısmı kay-bolmak üzeredir. Civciv su istedikçe albuminden ya-rarlandığından o da bitmek üzeredir. Kabuk kalsiyum taşıdığı için, civcivin ke-miklerinin gelişmesi için yardım etmiş, şimdi iyice-ne incelmiştir.

Civcivin minik bir ga-gası, bazı zamanlar "yu - murta dişi" denen bir de gaga çıkıntısı vardır. Bunu kullanarak, ufak ufak kabu-ğa vurup dışarı çıkmak is-ter. Bazı zamanlar, ancak saatler sonra kabuğunu de-lebilir.

İlk deliği açtıktan son - ra iş kolaylaşır, kabuğun ge-ri kalan kısmı kendiliğin-den çatlar. Birkaç dakika sonra da, civciv yeryüzün-deki ilk sarsak adımlarıyla yürür.

Çıkışından sonra tüyle-ri dağınık, yapışmış ve kır-mızı renklidir. Bir, iki gün içersinde tüyler kurur, ka-barır, civciv de toplanır, sapsarı rengiyle sevimli bir hal alır. Birkaç hafta sonra da tüyleri daha da gelişip güzelleşir.

Ama bütün bu anlatılan-lardan sonra soru hâlâ ge-çerlidir : Yumurta mı ta-vuktan, tavuk mu yumurta-dan çıkar. Cevap : İkisi de değil.

Yeryüzündeki tüm hay-vanlar doğal olarak gelişir-ler. Bu gelişim yüzlerce milyon yıl sürmüştür. Bu-gün tanıdığımız civcivler, artık günümüzde izi kalma-mış, tarih öncesi yaratıkla-rın uzak akrabalarıdır.

Tıpkı biz insanlar gibi.

KAYGISIZLAR 2

SANIRIM FAIRFAXSON ZAMANLARDA YİNE BİRİNE SANTAJ YAPMAKTAYDI, ANLIYORSUNUZ DEĞİL Mİ? FAKAT BU KEZ HAYATIYLA ÖDETTİLER..

HEY FULTON!..

SU İLERDEKİ KAYIĞA BİRAZ YAKLAŞAMAZ MIYIZ? BUNLAR GALİBA... KAZAZEDELER.. BELKİ ONLARI TEKNEYE ALIRSAK BİR YARDIMIMIZ DOKUNABİLİR...

ARTIK KAZAZEDELERİNİZİ UNUTMALISINIZ DANY... İKİNİZE GÖSTERMEM GEREKEN BAŞKA BİR ŞEY VAR...

ORADAN ÇOK UZAKTA...

BU ZENGİN SANAYİCİ PETER VAN TAGEN'İN YALISI... BU İSE ONUNDA KARIŞMIŞ OLDUĞUNU ZANNEDİYORUM..

KAÇAN ARABAYI TAKİP EDERKEN İÇİNDEKİLERİN BUNU FARKEDİP BENİ EKMEYİ BAŞARDIKLARINI BİLİYORSUNUZ!.. ANCAK CİVARDAKİ TEK EV VAN TAGEN'İNKİYDİ... ORAYA GİZLENMİŞ OLAMAZLAR MIYDI?

1581

YAT TOAPUTU LİMANINA GERİ DÖNDÜĞÜ SIRADA BAKALIM VAN TAGEN'İN EVİNDE NELER OLUYOR?..

SÖYLEDİKLERİNİZİN DOĞRU OLDUĞUNDAN EMİNMİSİNİZ?..

EVET!.. PLAKA NUMARASINDAN, BİZİ TAKİP EDEN ARABANIN FULTON ADLI BİRİ TARAFINDAN KİRALANDIĞINI ÖĞRENDİK... BİR YARGIÇ..

BELKİ FAIRFAX'IN SUÇ ORTAKLARINDAN BİRİDİR!.. NEYSE GÖRECEĞİZ... BU FULTON'U BANA GETİRMENİZİ İSTİYORUM.. AMA BU SEFERDE BASINIZI BELAYA SOKMAYIN...

YARDIMCILARI EVİ TERKEDDİKTEN SONRA VAN TAGEN BİR DAHİLİ TELEVİZYON KAMERASININ BASINA GEÇTİ VE..

FAİRFAX HAKETTİĞİ SONA KAVUŞTU.. YAKINDA SIRA SANA DA GELECEK BEBEĞİM...

NE OLUYORSUN DANİEL?.. HAYALET GÖRMÜŞ GİBİ BİR HALİN VAR!..

BRETT!.. SU HAMAL!.. İŞTE O... BUNDAN EMİNİM... KİNG-KONG!..

HEY DANY!.. FULTON ODASINDA YOK!..

TABİİ, ŞU ANDA HALININ İÇİNDE. ÇÜNKÜ!.. HAYDİ BRETT, ÇABUK OL!..

DİLTON OTELİ...

BU GECE GİDİP VAN TAGEN'İN EVİNİ ARAYACAKMIŞSIZ.. DAHA ADAMIN BU İŞLE BİR İLGİSİ OLUP OLMADIĞINI BİLE BİLMİYORUZ.. FULTON AŞIRI GİDİYOR...

!?

1581

HEP SU KİRALIK OTOMOBİL... SU ANDA KİMİN KULLANDIĞINI BİLMEK İSTERDİM...

PATRON DA BASINIZI BELAYA SOKMAYIN DEMİSTİ!..

VİRAJDA YAVAŞLAYIN!.. BEN ONLARLA İLGİLENİRİM...

1581

HEY, ŞUNA BAK!..

KAFANI EĞ, ÇABUK!..

DEVAMI VAR

ERTESİ GÜN...

YAKLAŞIYORUZ... İŞTE ORMAN BAŞLIYOR... ÇEYREK SAAT SONRA VARMIŞ OLACAĞIZ.. ACELE EDELİM...

BAKSANIZA.. GENÇ ARKADAŞINIZ PEK KAYGILI GÖRÜNÜYOR...

YA!.. SİZDE FARKETTİNİZ Mİ?..

GENERAL TAPİOKA'DAN HABER ALAMADIĞI İÇİN KAYGILI!..

YA ÖYLE DEĞİLSE!.. SİZE SÖYLEMEYİ UNUTUYORDUM... GENERAL TAPİOKA SİZİ YARIN KABUL EDECEK.. SABAHLEYİN.. VE... AH!.. İŞTE PİRAMİT!..

BUNA NE DERSİNİZ?

ÇOK GÜZEL... HAYRANLIK VERİCİ!.. ÇIKABİLİR Mİ?..

ELBETTE.. FAKAT SİZİNLE GELMEZSEM, BENİ BAĞIŞLARSINIZ...

SİZ DAHA ÖNCE SIK SIK ÇIKTINIZ, KUŞKUSUZ!..

EVET, SIK.. EVET!.. FAKAT PABLO SİZE KLAVUZLUK YAPACAK..

ONLAR SİZE EMANET, PABLO...

BAŞÜSTÜNE ALBAYIM!

DİKKATLİ OLUNUZ... YOKUŞ SARPTIR VE ÇOK KİŞİNİN BAŞI DÖNER...

UYARMANIZA TEŞEKKÜR EDERİM ALBAYIM...

GELİYOR MUSUNUZ PROFESÖR?

HAYIR, TEŞEKKÜR KAPTAN... BURADA KALMAM DAHA İYİ.. BİLİRSİNİZ, BENİM BAŞIM DÖNER!

YOK, YOK!.. GELMENİZ GEREK.. YUKARDA ÇOK GÜZEL BİR GÖRÜNTÜ OLMALI!

PEK İYİ!.. BENSİZ GİDİNİZ...

AMAN!.. YALVARIRIM, GELİNİZ...

FAKAT!.. MADEM Kİ GELMEM DİYORUM, GELMEM DE GELMEM!

FAKAT!.. İSTEMİYORUM DİYORUM SİZE!..

PİKAROSLARI BEKLEMEKTEN BAŞKA İŞ KALMADI / İŞTE, BENİ BAĞLAMANIZ İÇİN İPLER!..

DAVRANIŞINIZ SÖZLE ANLATILACAK GİBİ DEĞİL, YÜZBAŞI!..

SÖZLE ANLATILMAZ... SÖZ SADECE...

OFF! GELDİK İŞTE!..

TABANCAMI ALINIZ...

TEŞEKKÜR, PABLO!

PAN PAN PAN PAN PAN PAN

TAMAM PİKAROS... ÇABUK BAĞLAYINIZ BENİ...

HOŞÇAKALIN PABLO.. BİZİM İÇİN YAPTIĞINIZI ASLA UNUTMAYACAĞIM...

MMMM MMM

PAN PAN PAN

UUH!.. UUF! BAŞIM DÖNÜYOR!

PAN PAN PAN PAN PAN

PAN PAN PAN PAN PAN

KAMYON!.. KURTULDUK!..

PAN PAN PAN PAN PAN

ŞOFÖRÜN YANINA!.. ÇABUK!..

YERİNİZİ ALINIZ, AMİGO MİO!..

GENERAL ALKAZAR!..

VE İŞTE, OYUNU OYNADIK... İYİ İŞ OLDU, PABLO!..

OH!.. ÇOK KOLAYDI, ALBAY!..

DEVAMI VAR

EN GÜZEL ARMAĞAN

4 RENKLİ
OFSET
BASKILI
GENEL KÜLTÜR HAZİNESİ

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

4-5-6-7-8-9.
CİLTLERİ

ÇIKTI!

GENEL DAĞITIM: Milliyet Dağıtım

HER CİLT
364 Sayfa/Lüks kapak/25 lira

AYRICA BİRİKTİRDİKLERİ DERGİLERİ CİLTLETMEK İSTEYEN OKURLARIMIZ aşağıdaki adreslere 5 lira göndererek cilt kapağı temin edebilirler.

- Milliyet Çocuk Dergisi Nuruosmaniye cad. 65/67 Cağaloğlu-İst.
- MİLLİYET DAĞITIM LTD. Sti. Türk Ocağı Cad. Basın Sarayı Kat. I Cağaloğlu-İstanbul

tamamladınız mı?

fatoş®
OYUNCAKLARI

Yumuk • Kocaoğlan • Zeliş • Karakaçan
Kont • Zıp-zıp • Hop-hop • Ayşe • Leylâ
Mecnun • Tıfıl • Zeynep ve diğerleri...

Topkapı, Maltepe, Fatih Şehitleri Sok. No:9 İSTANBUL Tel: 24 11 92

has reklam